

Na Kristušowe sčerpeie.

Kriste! ty jagne Božc, kenž ty našoŕch te grěchy tego swěta, smil se nad nami, a daj nam twojo žognowaně a twoj měr!
Amen.

Saden taki wěrnny pschijaschel, m. l! Kotaryž tež te nejwětsche sčerpeia na se wesmjo, aby won naš steje žalosczi humogł, a gluznych huzhnik, jo dostojny, až my na nogo spominamy, a to ja naš hustojane sčerpeie hobmyšlimy. Pschaschach ty, chto ten pschijaschel jo? jomu groñe Jesus Kristus, ten Kněs Zebaoth, a ñejo žeden drugi Bog! Ten jo ten wěrnny pschijaschel, kotaryž to nejschěsche sčerpeie, jo tu šinersch jo pschescherpel, aby won jano naš sgubjonnych a satamanych žlowekow wimogł, s Bogom sašej hujadnał a nam žyweñe a sbožnoscz swarbowal. Won jo togodla dostojny, až my, žož až ñěpromñe ñežekowne bysch ñozomy, žesto na nogo spominamy, a jogo ja naš hustojane sčerpeie hobmyšlimy, a to wošebñe we tom zašu, kotaryž k tomu hustawjony jo. Won nam togodla wošebñe we tych ñetejšchych dnach možñe pschivołajo: „Na to spominaj, ñesabhdnij mē! (Ies. 44, 21.)

Kak pał dejmy to Jesušowe sčerpeie hobmyšlišch? Sich wele žñe to jano tał, až woni na tych se rošgoriju, kotarež Jesušu tałe sčerpeie naporali šu. Woni se rošgoriju na Sudaša, až ten tał ñežekowny byl, a šwojogo Kněsa a huzabnika pscheražil a do teju ručowu jogo winikow powdal jo, aby won žalošne 30 šlabernikow